

yazılmış Fâtır sûresinin 29-32. âyetleri Baltacızâde Mustafa Paşa'nın eseridir. Kubbe içindeki alçı kabartma süslemeler ve çeşitli askıları ile okuma odası ve kitap hazinesindeki taş kakma tekniğinde yapılmış tuğralar da buradaki zengin süsleme unsurlarıdır.

Sultan I. Mahmud kütüphaneye gelir sağlaması için 1152-1153 (1739-1740) yıllarında Anadolu ve Rumeli'de geniş araziler vakfetmiş, ayrıca İstanbul'da bir de çifte hamam inşa ettirmiştir. Kütüphane ile aynı yıllarda yapılan bu hamama 1153 Cemâziyelâhîrinde (Eylül 1740) su verilmesi için ferman yollandığına göre hamamın yapımı kütüphane ile aynı zamanda bitmiş olmalıdır. Aslında Ayasofya Külliyesi'nin bir parçası olarak düşünülen hamam, yakında daha önce yapılmış Haseki Hamamı bulunduğundan, caminin biraz uzağında, Cağaloğlu'nda inşa edilmiştir.

Pek çok değerli yazmaya sahip olan Ayasofya Kütüphanesi'ndeki minyatürlü yazmalardan bazı sayfalar, geçmiş yıllarda buraya dadanmış olan bazı Avrupalı müsteşrikler tarafından kesilip yurt dışına çıkarılmış ve yabancı müze ve özel koleksiyonlara devredilmiştir.

Ayrıca geç dönemlerde binanın içinde mimarisini bozan bazı değişiklikler yapılmış, bina 1906'da önemli bir tamir görmüş, 1959-1960 yıllarında Kütüphaneler Genel Müdürlüğü'nün emriyle okuma odasının sedirleri kaldırılıp tavanı sunta ile kaplanmış, kitap hazinesi bölümündeki kalem işi nakışlarla süslü olan ahşap dolaplar sökülerek bunların yerine saç dolaplar konulmasına girişilmiştir. Vaktinde haber alınarak durdurulan bu teşebbüsten ahşap kitap dolapları güçlülükle kurtarılmıştır. 1968'de ise kütüphanenin bütün kitapları Süleymaniye Kütüphanesi'ne taşınmıştır. 1982-1983 yıllarında kütüphane ciddi bir şekilde restore edilerek sonradan yapılan bütün ilâveler kaldırılmış, daha önce örülerek dolap haline getirilen pencereler açılmıştır. Bu sırada ewelce bozularak parçaları yanlış birleştirilen ve kurt işlemiş olan ahşap kitap dolabı dağıtılarak tedavi edildikten sonra parçaları aslı biçimine uygun olduğu sanılan şekilde yeniden birleştirilmiştir.

XVIII. yüzyılın ikinci yarısında derlendiği tahmin edilen bekçi destanlarından birinde "Fasl-ı Kütübhâne" başlığı altında bu kütüphane övülmektedir. Hayır sahibinin vefatından sonra düzenlendiği anlaşılan on dört dörtlük halindeki bu destanda kütüphanenin nakışları, çini-

leri, padişaha mahsus al püşide ile örtülü yer, sedef kakmalı kısımlar, ortadaki nakışlı, kafes biçimindeki kitap dolabı anlatıldıktan sonra burada bir de elmas askının asılı olduğu bildirilmektedir.

Ayasofya Kütüphanesi, Osmanlı devri Türk sanatına Batı barok üslubunun sızması dönemine ait olmakla birlikte her iki üslubun da izlerine sahip güzel bir eserdir. Günümüzde okuma odasının eski süslemelerinin ihya edilip eskisi gibi halılar ve sedirlerle yeniden döşenmesi halinde bu Türk kütüphanesi eski şekliyle yaşatılmış olacaktır.

BİBLİYOGRAFYA :

Subhî, *Târih*, İstanbul 1198, vr. 174^a-175^a; *Defter-i Kütübhâne-i Ayasofya*, İstanbul 1304; Ahmed Refik, *Hicrî Onikinci Asırda İstanbul Hayatı*, İstanbul 1940, s. 142, 145, 147, 150, 151; Muhtar Yahya Dağı, *İstanbul Mahalle Bekçilerinin Destan ve Mânî Katarları*, İstanbul 1948, s. 58-61; Ramazannâme (nşr. Âmil Çelebioğlu), İstanbul, ts., s. 123-125; Erdem Yücel, *Ayasofya Müzesi*, İstanbul 1986, s. 23-25; a.mlf., "La bibliothèque du Sultan Mahmud Ier à Sainte-Sophie", *Travaux et Recherches en Turquie*, Paris 1985, II, 201-208; a.mlf., "Ayasofya Kitaplığı", *Türkiyemiz*, sy. 42, İstanbul 1984, s. 11-17; İsmail E. Erünsal, *Türk Kütüphaneleri Tarihi II: Kuruluşun Tanzimat'a Kadar Osmanlı Vakıf Kütüphaneleri*, Ankara 1988, s. 87-90, bk. ayrıca İndeks; Neriman Malkoç, "Ayasofya Kütüphanesi", *TTOK Belleteni*, sy. 170 (1956), s. 11-12 (Kütüphane Müdürü İbrahim Mutlu'nun beyanatı); Azâde Akar, "Ayasofya'da Bulunan Türk Eserleri ve Süslemelerine Dair Bir Araştırma", *VD*, IX (1971), s. 284-286; Behçet Ünsal, "Türk-Vakfı İstanbul Kütüphanelerinin Mimârî Yöntemi", *VD*, XVIII (1984), s. 102; Mahmud Özlü, "Ayasofya Kütüphanesi", *İst.A*, III, 1482-1484.

SEMAVİ EYİCE

AYASOFYA MEDRESESİ. Ayasofya Camii etrafında Türkler'in inşa ettiği külliye parçalarından biri olarak yapılmıştır. İstanbul'un fethinin hemen arkasından

ilk ihtiyacı karşılamak üzere Ayasofya'nın yanındaki papaz odaları medrese haline getirilmişti. Bu odaların Ayasofya'ya komşu olduğu bilinen patrikhânenin bir kısmı olduğuna da ihtimal verilebilir. Fâtih Sultan Mehmed vakfiyelerinden öğrenildiğine göre esas Ayasofya Medresesi bizzat Fâtih'in vakfı olarak cami yanına inşa edilmiştir. Fakat Fâtih Camii ve manzumesi yapıldıktan sonra bir süre boş kalmış, II. Bayezid devrinde tekrar açılmıştır. Hüseyin Ayvansarayî, bu sırada "medrese hücrelerinin üzerine bir tabaka dahi bina olunduğunu" bildirir. Bundan da Ayasofya Medresesi'nin iki katlı olduğu anlaşılmaktadır. Müderrisleri arasında XV. yüzyılın ünlü bilginlerinden Molla Hüsrev ile Fâtih Külliyesi yapılıncaya kadar Ali Kuşçu da bulunmuştur. Medresenin kapısı yanında Ak Şemseddin'in bir halvethânesinin mevcut olduğunu yine Hüseyin Ayvansarayî bildirmektedir.

10 Cemâziyelevvel 1005 (30 Aralık 1596) tarihli bir masraf defterinden (BA, MAD, nr. M 4517; BA, *Tamirat Defterleri*, nr. 2) öğrenildiğine göre, bir süre önce yıktırılmış olan Ayasofya Medresesi bu tarihte tamir ve ihya edilmiştir. Medrese herhalde birkaç tamir veya değişiklik daha gördükten sonra, Sultan Abdülmecid tarafından 1846-1849 yılları arasında işviçreli mimar Gaspere Fossati'ye yaptırılan büyük tamir sırasında, temelden itibaren tamamen yeniden yapılmış olmalıdır. Böyle bir tahmine yol açan husus, medresenin elde edilebilen birkaç fotoğrafının XIX. yüzyılda resmî binalarda tercih edilen Batı üslubunda olduğunu göstermesidir. Konya'da İzzet Koyunoğlu Müzesi'nde bulunan (nr. 13363) 1286 (1869) tarihli "Cedvel-i Medâris-i Âsitâne ve Bilâd-ı Selâse" başlıklı İstanbul medreseleri listesinden, Ayasofya Medrese-

Ayasofya
Kütüphanesi'nin
çini
levhalarla
kaplı
duvarlarından
biri

si'nin 198 talebeyi barındırdığı öğrenilir ki buradan da İstanbul'un en kalabalık medresesi olduğu anlaşılmaktadır.

Ayasofya-yı Kebîr Medresesi olarak da anılan yapı, Şeyhülislâm Hayrî Efendi'nin meşihatı zamanında başlatılan medreselerin ıslahı çalışmalarıyla İstanbul medreselerinin "Dârü'l-hilâfeti'l-aliyye medreseleri" adıyla tanzim edilmesi sırasında bu düzenlemeye göre tâlî kısm-ı evvelin 2. sınıflarına tahsis edilmiştir. Rûmî 1330 (1915) yılında yapılan ve İstanbul Müftülüğü Şer'î Siciller Arşivi'nde bulunan *Ders Vekâleti Medrese ve Müderris Defteri*'ndeki bu tesbitte medresenin alt katında on dört, üst katında on sekiz olmak üzere büyüklü küçüklü otuz iki odası, her iki katta helâsı, genişçe bir avlusu ile ortasında bir şadırvanı, gusülhâne ve çamaşırlığı bulunduğu, içinde 103 talebe oturmasına rağmen burada 80-90 talebenin barınabileceği belirtilmiştir.

Ayasofya Medresesi 1924 yılına kadar bu şekilde kullanıldıktan sonra İstanbul Belediyesi'nce öksüzler yurdu haline getirilmiş, 1934'te Ayasofya Camii'nin Vakıflar İdaresi'nden alınarak Müzeler Genel Müdürlüğü'ne devredilmesinden sonra kısa bir süre daha yurt olarak kullanılmış, 1935 yılında boşaltılmıştır. Bu tarihte Ayasofya'nın etrafını açmak gayesi ve mevcut medrese binasının "eski eser" özelliğinde olmadığı gerekçesiyle Müzeler İdaresi tarafından tamamen yıktırılmıştır. Bu yanlış davranış o zamandan beri sık sık tenkide uğramıştır. 1985-1986 yıllarında medrese arsındaki toprak ve moloz yığını kaldırılmış ve binanın temelleri bulunmuştur. Bu temel kalıntıları üzerine medrese binasının yeniden yapılarak buranın Ayasofya Müzesi idare bölümüne tahsis düşünülmüş ise de bugüne kadar henüz bir çalışmaya girililmemiştir.

Ayasofya Medresesi, C. Gurlitt (ö. 1938) tarafından yayımlanan tam doğru olma-

yan plandan öğrenildiğine göre caminin kuzey tarafında, kuzeybatı köşedeki minare ile buradaki yan giriş dehlizine bitişik bir yapı idi. Ortada taş döşeli revaklı büyük bir avlu ile bir şadırvan bulunuyordu. A. Süheyl Ünver ve E. Hakkı Ayverdi tarafından yayımlanan planlar ise Gurlitt'in ana çizgilerine uymamaktadır. Bu planlara göre Ayasofya Medresesi iki bölümlüdür. Büyük bölümle cami duvarı arasında, yine ortasında revaklı bir avlu olan daha ufak ölçülerde küçük bölüm bulunmaktadır. E. Hakkı Ayverdi tarafından verilen hücre sayısı ise yine kendisi tarafından yayımlanan plana uymamaktadır.

Mevcut fotoğraflara göre gerek alt gerekse üst katta avlu revaklarındaki pâyeler ahşaptı ve bunların üzerlerinde de yayvan yay biçimi kemerler vardı. Yapının cephesi XIX. yüzyılın binalarında görülen ve medrese mimarisi ile hiçbir bağlantısı olmayan Tanzimat üslubunu aksettiriyordu. Dar bodrum pencerelerinin üstünde iki sıra halinde, yarım yuvarlak kemerli ve medreselerde alışılmamış derecede büyük pencereler sıralanmıştı. Ayasofya Külliyesi'nin bir parçasını teşkil eden ve İstanbul'un ilk kültür müessesesi olan Ayasofya Medresesi'nin yok olması tarih bakımından büyük bir kayıptır.

Ayasofya'nın kuzey tarafında, Alemdar Yokuşu kenarındaki Mimar Sinan yapısı medreseye de genellikle Ayasofya Medresesi denilmekte ise de bu Dârüssaâde ağası Câfer Ağa Medresesi olup Soğukçeşme Medresesi adıyla da tanınmıştır ve Ayasofya Külliyesi'ne ait değildir.

BİBLİYOGRAFYA :

BA, MAD, nr. M 4517; BA, *Tamirat Defterleri*, nr. 2; Ayvansarayî, *Hadikatü'l-cevâmi'*, I, 3; C. Gurlitt, *Die Baukunst Konstantinopels*, Berlin 1907-12, s. XXV-XXVI; A. Süheyl Ünver, *İstanbul Üniversitesi Tarihine Başlangıç: Fatih Külliyesi*, İstanbul 1946, bk. İndeks; a.mlf., *Ali Kuşçu, Hayatı ve Eserleri*, İstanbul 1948, bk. İndeks ve resimler; *Fatih Mehmed II. Vakfiyeleri* (nşr. Vakıflar Umum Müdürlüğü), Ankara 1948, s. 42; Ayverdi, *Osmanlı Mi'mârîsi III*, s. 316-321, rs. 527-528; Câhid Baltacı, *XV-XVI. Asırlarda Osmanlı Medreseleri*, İstanbul 1976, s. 474-480 (XVI. yüzyıla kadar müderrislerin listesi ile); Mübahat S. Kütükoğlu, *1869'da Faal İstanbul Medreseleri*, İstanbul 1977, s. 29; a.mlf., "Dârü'l-Hilâfeti'l-'Aliyye Medresesi ve Kuruluşu Arefesinde İstanbul Medreseleri", *İTED*, VII/1-2 (1978), s. 15-30; Erdem Yücel, *Ayasofya Müzesi*, İstanbul 1986, s. 28; Muzaffer Erdoğan, "Osmanlı Mimarlık Tarihinin Arşiv Kaynakları", *TD*, sy. 5-6 (1951-52), s. 99; Azâde Akar, "Ayasofya'da Bulunan Türk Eserleri ve Süslemelerine Dair Bir Araştırma", *VD*, IX (1971), s. 289.

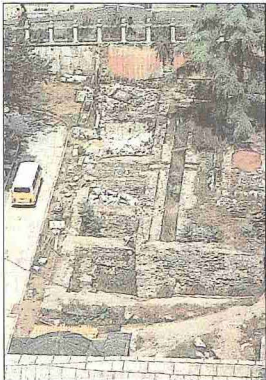

SEMAVİ EYİCE

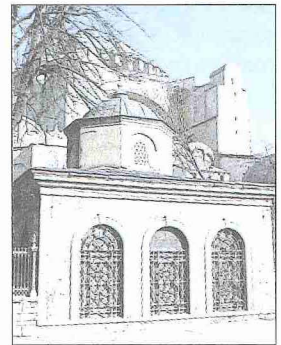
AYASOFYA MUVAKKİTHÂNESİ. Ayasofya Camii etrafında Türkler'in inşa ettiği külliye parçalarından biri olarak saatlerin muhafazası için yapılmıştır. Bizans devrinde Ayasofya'nın güneybatı köşesinde zamanı gösteren ve mekanik olarak çalışmak suretiyle her saat başını içinden bir kuklanın çıkmasıyla belirten bir saat (horologion) vardı. Böyle bir saatin minyatür resmi, İsmâil b. Rezzâz el-Cezerî'nin *Kitâbü'l-Hiyel* adlı eserinde (bk. TSMK, III. Ahmed, nr. 3472, vr. 5^b; Süleymaniye Ktp., Ayasofya, nr. 3606) yer almaktadır. Ancak bu saatin ne zamana kadar kullanıldığı bilinmemektedir.

İstanbul'un fethinden sonra şehrin ulucamii durumuna gelen Ayasofya'da namaz vakitlerinin düzenli şekilde tesbit edilebilmesi için muvakkitlerin nezâretinde saatlerin korunacağı başlı başına bir bina, bir muvakkithâne yapılması ancak geçen yüzyılın içlerinde düşünülmüştür. Ayasofya Camii'nin daha eskiden de bir muvakkithânesi olup olmadığı bilinmemektedir. Günümüzde görülen müstakil yapı Sultan Abdülmecid zamanında, Ayasofya'nın Fossati kardeşler tarafından 1846-1849 yıllarındaki büyük tamiri bittikten birkaç yıl sonra inşa edilmiştir. Bu hususta 27 Safer 1270 (29 Kasım 1853) tarihli bir belge (BA, Meclis-i Vâlâ, nr. 13152), Ayasofya-yı Kebîr Camii'nin Şekerci Kapısı bitişiğindeki muvakkithânenin müteahhit Mısırlı Yani Kalfa nezâretinde yapıldığını ve inşa için harcanan parayı bildirmektedir. Süheyl Ünver bir yazısında, kaynağını belirtmeksiz, Sultan Abdülmecid'in Ayasofya Muvakkithânesi'nde iftar yaptığını kaydederek.

Fossati'lerin, şimdi Güney İsviçre'nin Bellinzona şehri arşivinde muhafaza edilen evrakı arasında, bu muvakkithânenin "Vakit Odası" kaydı ile projeleri bulunmaktadır. Fakat bu projeler bugün mevcut bina ile karşılaştırıldığında arada farklılıklar olduğu dikkati çeker. Cad-

Ayasofya Medresesi'nin arkeolojik araştırmalar sonucu ortaya çıkarılmış olan kalıntıları

Ayasofya Muvakkithânesi